

тискът на навалицата се бѣше поразслабилъ, па и тя сама намалѣла; ораторитѣ се бѣхъ изредили и резолюцията приета. Митингът се свѣрши Веднага човѣшкиятъ порой удари назадъ съ безконечни викове: Долу! Срѣдъ тѣхъ най-високо се издигаше ужасния гласъ на дрицавия господинъ при паметника, който прѣкрѣти така неприлично полската закуска на госпожа Олимпиада и мѣжа ѝ. Кардашевъ видѣ въ тѣлпата, и не безъ беспокойство, единъ другъ днешенъ приятель: Каишева. Каишевъ съ изрусиѣла и кривната жълта шапка, въ много възбуждено състояние, дигаше голѣмиятъ си носъ и махаше съ рѫцѣ и викаше „ура“—на водителите на опозицията и „долу тиранитѣ!“ вонрѣки голѣмата си привържъностъ къмъ правителството, за коятоувѣряваше днесъ Кардашева.

Една многочислена тѣлпа се задале тиришката отъ Дондуковъ булевардъ. Тя викаше „Ура!“ но я послѣдваше съ лумитѣ: „Долу сопаджийтѣ!“ Това бѣше тѣлпата, която идеше да направи контра-митингъ на площада и да развали опозиционниятъ. Тя видѣ, че е закъснѣла да стори това, но веднага пристъпила до устройството на митинга си въ подза на правителството... Това ново сбираше скоро порастна, още по-развѣлнувано отъ първото, което му остави една третя отъ своите членове... Между тѣхъ—и Каишевъ, който се пристъедини къмъ хорътъ на „Долу сопаджийтѣ!“ съ сжъци въсторгъ, съ койго одевѣ викаше: „Долу тиранитѣ!“ За честъта на драпавия господинъ, който уплаши при паметника Олимпиада, трѣбва да се каже, че той не измѣни, като Каишева, а стоеше на почтено растояние и викаше съ заканителни ржомахания къмъ оратора на новия митингъ.